

Sygn. akt IV Cz 393/13

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wanda Dumanowska (spr.)

Sędziowie: SO Mariola Watemborska

SO Mariusz Struski

po rozpoznaniu w dniu 8 lipca 2013 roku, w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa R. D.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej w W.

na skutek zażalenia pozwanego

od postanowienia Sądu Rejonowego w Lęborku

z dnia 22 maja 2013 r., sygn. akt I C 255/13

postanawia:

1. zmienić mieniń zaskarżone postanowienie, w ten sposób, że zasądzić od powoda R. D. na rzecz pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 1.217 zł (tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
2. oddalić zażalenie w pozostałym zakresie;
3. zasądzić od powoda R. D. na rzecz pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Powód R. D. wytoczył powództwo o zapłatę przeciwko Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W.. Pozwany złożył odpowiedź na pozew, w której wskazywał m.in., że nie posiada w toczącym się procesie legitymacji procesowej biernej.

Na wniosek powoda, złożony przed pierwszym terminem rozprawy, przed rozpoczęciem właściwego postępowania dowodowego, a także za zgodą dotychczasowego pozwanego - wezwano do udziału w sprawie w charakterze pozwanego innego ubezpieczyciela, zaś (...) S.A. w W. zwolniono od udziału w sprawie.

Postanowieniem z dnia 22 maja 2013 roku Sąd Rejonowy w Lęborku, na wniosek dotychczasowego pozwanego, zasądził od powoda na jego rzecz kwotę 200 zł tytułem zwrotu kosztów dotychczasowego procesu.

Dotychczasowy pozwany (...) S.A. w W. zaskarżył powyższe orzeczenie zażaleniem, domagając się jego zmiany poprzez zasądzenie od powoda na swoją rzecz kwoty 2.417 zł tytułem zwrotu kosztów procesu lub jego uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Nadto wniósł o zasądzenie od powoda na swoją rzecz zwrotu kosztów

postępowania zażaleniowego. Skarżonemu orzeczeniu zarzucił naruszenie art. 98 § 1 k.p.c. oraz art. 102 k.p.c., poprzez obciążenie powoda kosztami procesu jedynie w zakresie kwoty 200 zł, mimo braku okoliczności uzasadniających odstąpienie od obciążania go całością należnych kosztów procesu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z art. 194 k.p.c., jeżeli okaże się, że powództwo nie zostało wniesione przeciwko osobie, która powinna być w sprawie stroną pozwaną, sąd na wniosek powoda lub pozwanego wezwie tę osobę do wzięcia udziału w sprawie. W razie wyrażenia zgody na zmianę strony pozwanej, pozwany może w terminie dwutygodniowym złożyć sądowi wniosek o przyznanie kosztów od strony powodowej, niezależnie od późniejszego wyniku sprawy (§ 2).

W rozpoznawanej sprawie powód wytoczył powództwo przeciwko podmiotowi nieposiadającemu legitymacji procesowej biernej. W konsekwencji pozwany – do czasu zwolnienia go od udziału w sprawie w charakterze pozwanego - zmuszony był podejmować kroki prawne zmierzające do obrony jego uzasadnionych interesów. Bezsprzecznie wiązało się to z kosztami reprezentowania przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego w osobie radcy prawnego o czym świadczy złożona odpowiedź na pozew dołączone do niej pełnomocnictwo. Mając na uwadze wartość przedmiotu sporu (29.130 zł), koszty te mogły sięgnąć, zgodnie z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielanej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, kwoty 2.417 zł (2.400 zł wynagrodzenie dla radcy prawnego + 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa). Z kolei przepis § 2 ust. 1 tegoż rozporządzenia, zasądzając opłatę za czynności radcy prawnego z tytułu zastępstwa prawnego, sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy pełnomocnika, a także charakter sprawy i wkład pracy pełnomocnika w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia.

W ocenie Sądu Okręgowego fakt, że w momencie zmiany podmiotowej po stronie pozwanej i zwolnienia (...) S.A. w W. od udziału w sprawie, postępowanie znajdowało się jeszcze na wstępnym etapie, pozwala przyjąć, iż nakład pracy reprezentującego interesy skarżącego radcy prawnego nie był zbyt znaczny. W szczególności ograniczył się do zapoznania ze sprawą i sformułowania pisemnej odpowiedzi na pozew. Zatem przyznanie (...) S.A. w W. zwrotu kosztów procesu jedynie w wysokości 200 zł było niesłuszne, ale ustalenie tych kosztów z uwzględnieniem pełnej stawki wynagrodzenia dla profesjonalnego pełnomocnika procesowego byłoby sprzeczne, zdaniem Sądu Okręgowego, z zasadami słuszności.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy uznał, za uzasadnione, przyznanie (...) S.A. w W. zwrotu kosztów procesu z uwzględnieniem połowy stawki wynagrodzenia radcy prawnego, przewidzianej powołanymi wyżej przepisami, tj. kwoty 1.200 zł powiększonej o uiszczoną opłatę od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, przy zastosowaniu art. 102 kpc.

Przepis art. 102 k.p.c. stanowi, iż w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Możliwość odstąpienia od obciążania strony przegrywającej kosztami postępowania, wprowadzona w tym przepisie, stanowi dyskrecyjną kompetencję sądu rozpoznającego sprawę. Podstawę do zastosowania tego przepisu stanowią konkretne okoliczności danej sprawy, przekonujące o tym, że w danym przypadku obciążenie strony przegrywającej kosztami procesu na rzecz przeciwnika byłoby niesłuszne, niesprawiedliwe. Stanowią je zarówno fakty związane z samym procesem, jak i leżące poza nim, a dotyczące sytuacji życiowej, stanu majątkowego stron, które powinny być oceniane przede wszystkim z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego. Przepis art. 102 k.p.c. powinien być zastosowany wówczas, gdy w okolicznościach danej sprawy obciążenie strony przegrywającej kosztami procesu na rzecz przeciwnika byłoby rażąco niezgodne z zasadami słuszności (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 maja 2012 r., II CZ 5/12 – sip. Lex).

Z tego też względu, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzeczono jak w punkcie 1 sentencji.

Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 oddalił zażalenie w pozostałym zakresie (punkt 2 sentencji).

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 5 i § 12 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielanej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (punkt 3 sentencji). Skarżący wygrał sprawę w 50 %, stąd też należało na jego rzecz zasądzić kwotę 300 zł (2.400 zł x 25 % x 50%).